

ایران زن‌دگرا

کارشناسان و فعالان حوزه زنان در گفت‌وگو با «ایران» از تغییر و تحولات لایحه «حفظ کرامت و حمایت از زنان» می‌گویند

حمایت از حقوق زنان یک گام مانده تا تصویب

قانون، بر عهده این نهاد است. به گفته او، وزارت دادگستری هم از جمله نهادهایی است که تکالیف جامعی در این لایحه برعهده دارد،

از جمله ارتقای سطح دانش عمومی حقوقی در راستای پیشگیری از خشونت نسبت به بانوان و راه‌اندازی صندوق حمایت از بانوان بزه‌دیده و جبران خسارت آنها با ایجاد مراکز معاضدت حقوقی جهت ارائه خدمات مشاوره‌ای به بانوان موضوع این قانون. به بیان این پژوهشگر، افزایش ایمنی بانوان در زندان‌ها، تقویت و گسترش خدمات مشاوره‌ای و تقویت مراکز مراقبت پس از خروج و بسیاری موارد دیگر از جمله وظایفی هستند که در لایحه برای سازمان زندان‌ها تعریف شده است، البته سازمان پزشکی قانونی هم در راستای تحقق اهداف لایحه باید دوره‌های آموزشی برای تربیت نیروی متخصص برگزار کند، فضای اختصاصی برای معاینات در نظر بگیرد، دستورالعمل رفتاری کارکنان در مواجهه با موارد خشونت دیدگی بانوان تهیه و ارائه خدمات رایگان را در عملکرد خود لحاظ کند، البته موارد یاد شده، فقط اشاره‌ای به وظایف نهادهای مربوطه بوده است.

مولاوودی می‌افزاید: مهم اراده‌ای است که در پاسخگویی به تأمین نظر رهبرمعظم انقلاب در پوشاندن لباس قانون به تن لایحه سرعت عمل به خرج دهد. شهناز سجادی، دستیار حقوق شهروندی معاون رئیس جمهوری در امور زنان و خانواده نیز با اشاره به اینکه پس از دستور رئیس جمهوری در خصوص تسریع روند لایحه و بررسی خارج از نوبت آن، با نامندگان دستگاه‌ها و معاونت زنان جلسات متعددی برگزار شده، به «ایران» می‌گوید: در قانون فعلی در خصوص اقدامات حفاظتی، حمایتی و مقابله‌ای خlahایی وجود دارد، همچنین در خصوص مجازات مسببین نیز خلأ قانونی داریم، به‌عنوان مثال چنانچه مردی مرتکب خشونت خانگی شود، فقط به پرداخت دیه محکوم می‌شود، این در حالی است که در لایحه، کلیه دستگاه‌های دولتی و قوه قضائیه ملزم شده‌اند که اقدامات پیشگیرانه و مقابله‌ای در زمینه پیشگیری و مقابله با

■ بازگشت برخی قوانین مهم به لایحه

هما داوودی، حقوقدان و وکیل دادگستری با تأکید بر اینکه سطح امنیت زنان در قبال خشونت و جرایم باید بالا برود به «ایران» توضیح می‌دهد: هدف لایحه، این است که حمایت‌های قانونی از زنان در جامعه افزایش پیدا کند. بدون نگاه جستبینی زنان قشر آسیب‌پذیری هستند. مانند لایحه اطفال باید به این لایحه هم توجه ویژه‌ای شود، زیرا زنان و کودکان آسیب پذیرتر هستند. لایحه در سال ۱۳۹۴ بازنگری شد و به تمامی جوانب آن نگاه و به طور کامل اصلاح شد، این در حالی است که از حدود ۹۰ ماده به ۵۰ ماده تقلیل پیدا کرد و دوباره در دولت مطرح شد ولی خوشبختانه در نهایت با همکاری قوه قضائیه و دولت برخی قانون‌های مهمی که حذف شده بود، دوباره بازگردانده شدند و جنبه‌های حمایتی نیز در نظر گرفته شد و به حدود ۷۰ ماده افزایش پیدا کرد.

خشونت مبنی بر حفاظت و صیانت از فرد زیان‌دیده و مجازات مسببین را در دستور کار خود قرار دهند. به گفته او، چند روز پیش رهبر معظم انقلاب هم اشاره فرمودند که نگران هستند زنان در محاکم نتوانند از حق خود دفاع کنند، در همین راستا بهزیستی، کلانو وکلا، قوه قضائیه، مراکز ارائه خدمات حقوقی و قضایی می‌توانند مشاوره‌های رایگان در اختیار زنان بگذارند.

■ الزام تسریع در روند لایحه منخ خشونت

یک جامعه شناس نیز به تحلیل جنبه‌های نظری و ریشه های لزوم وجود چنین قوانینی می‌پردازد و با بیان اینکه کشورمان مدرنیته را به سبک و سیاق خود پشت سر می‌گذارد،

چيست؟ دکتر تونسی فالبو، پروفسور روانشناسی دانشگاه تگزاس که مطالعات گسترده‌ای در زمینه تک فرزندها انجام داده می‌گوید در دوران همه‌گیری کرونا و خانه نشینی، مشکلی انزوا فقط مختص تک فرزندان نیست و تقریباً همه کودکان به شکلی با این انزوا و تنهایی درگیر هستند. از نظر او، در این موضوع سن کودک عامل تعیین‌کننده‌ای به شمار می‌آید. بچه‌های کوچک‌تر احتمالاً از اینکه اوقات زیادی را در خانه با پدر و مادر بگذرانند شکایتی ندارند و نیاز به داشتن همبازی معمولاً از سنین دبستان به وجود می‌آید.

مشکل اینجاست که والدین گاهی اوقات با بچه‌های کوچک همانند آدم بزرگ‌ها رفتار می‌کنند. تصور کنید شما بدون توجه به حضور کودک، در حال تماشای اخبار مربوط به کرونا در تلویزیون هستید. کودک شما حتماً در معرض آن اخبار و تصاویر دلهره آور قرار می‌گیرد و این می‌تواند کودک را دچار اضطراب کند. دیدن آشفتنگی، نگرانی و استرس والدین بعد از شنیدن اخبار می‌تواند کودکان را نیز عصبی و آشفته کند. این مسأله در مورد تک فرزندها که وقت بیشتری را با والدین خود می‌گذرانند حادتر است.

طبق آمار، کودکان تک‌فرزند معمولاً روابط نزدیک‌تر با پدر و مادر دارند. به‌خصوص در شرایط قرنطینه که ممکن است برای ماه‌ها، تنها همدم و همبازی آن‌ها، پدر و مادر باشند. در مورد خودم باید بگویم که من عاشق ارتباط با پسرم هستم و واقعاً دایره واژگان کودک می‌شود. لذت می‌برم ولی اعتراف می‌کنم نگران روابط اجتماعی او نیز هستم. در شرایط قرنطینه، حضور می‌توانم شکاف ناشتن همبازی را

چالش پرورش شتر در سیستان و بلوچستان

پرورش شتر؛ صنعتی سودآور در مراتع فقیر

یادداشت

سلمان یداهنی کارشناس آموزش

سر درگمی کرونا در بلا تکلیفی جهان مبتلا

جهان دیروز اگر به درد و بلاهای بدتر از کرونا دچار بوده، اگر روزگاری مرگ آفرینی یک همه‌گیری، جهان را در وحشت فرو برده بود و طاعون، سل، وبا و... نام‌های دیگر مرگ بوده‌اند، باید یکی از دلایل مهم آن همه درد و رنج و تلفات بی‌شمار انسانی را فقر فرهنگی و ناآگاهی‌های بهداشتی مردمان آن روزگار بدانیم و از کشته‌های آن زمان به‌عنوان قربانیان آن وضعیت اسفناک یاد کنیم. جهان امروز جهان هزینه‌هاست. بودجه‌هایی که دولت‌مردان صرف می‌کنند تا در رقابت‌های مختلف بتوانند جایگاه مناسبی را در عرصه بین الملل به خود اختصاص دهند. جهان اگر در گسترده‌گی و پراکندگی جغرافیایی، جمعیت بی‌شمار انسانی، هیاهوی تکنولوژی و رقابت اقتصادی، قدرتمایی تسلیحاتی، تصرف خاک و فتح آسمان، گوناگونی فرهنگ، ادیان و مذاهب، نابرابری و تفاوت را در پهنه خود به تماشا نشسته، اما در موضوع سلامت باید از یک نظام هماهنگ برخوردار باشد و برای استقرار یک نظام منسجم سلامت جهانی با همدیگر نه رقابت که همکاری داشته باشند، چرا که سلامتی فقط موضوع داخلی کشورها نیست بلکه مساله‌ای فرامرزی بوده و نفس تشکیل سازمان بهداشت جهانی نیز به همین دلیل برمی‌گردد که با الزام پایبندی دولت‌مردان به دستورالعمل‌ها و قوانین آن مرجع و رعایت دستورات و هشدارهای نظام بهداشت و درمان کشورها از جانب مردم، جهان را از تکرار فجایع مرگبار انسانی در ابتلا به یک بیماری همه گیر مصون نگه دارد.

کرونا شاید به سیاهی دوران طاعون روزگار ما را سایه نکرده است. شاید تکرار سال‌های وبا نباشد اما همین که در کوتاه زمانی جهان را جورکش بلای خود کرده باید از آن حساب برد و حساب آن را از تاریخ تلخ آیدمی و پاندمی‌های پیش از خود جدا کرد. چرا که افزایش جمعیت انسانی، تغییر سبک زندگی و زیست بوم، سرعت ارتباطات و رفت و آمد مردم کشورهای جهان باهمدیگر، شرایط رابیشتر از گذشته برای همه‌گیری یک بیماری فراهم نموده است. اینکه در یک دوران کوتاه، تب تند کرونا را به دستمال خیس تعطیلی و خانه نشینی و قرنطینه فرو می‌نشانیم و آن را تا مرحله مهار پیش می‌بریم اما به ناگهان و با آگاهی از این موضوع که مقابله با کرونا حتی به مرحله کنترل هم نرسیده است، همه آن دستورالعمل‌ها، محدودیت‌ها، قوانین و سختگیری‌ها کنار گذاشته می‌شود و فرصت دوباره اوج‌گیری را برای این ویروس فراهم می‌کنیم نشان از کدام بی‌ملاحظگی و بی‌مالاتی است؟

تحمل سختی‌های قرنطینه، تعطیلی مراکز آموزشی، اماکن مذهبی، فرهنگی و هنری، ورزشی و تفریحی و تعطیلی کسب و کارها و... تلاش‌هایی برای پیشگیری از همه‌گیری کرونا بوده است و شجاعت و شهامت کادر درمان و جان‌باختن آنان در مبارزه با کرونا جز برای حفظ گوهرجان انسان نبوده است. پس عقبگرد ناگهانی وضعیت جهان به دوران پیش از کرونا بدون رسیدن به مرحله کنترل و مهار و کشف دارویی برای درمان را با چه استدلالی باید توجیه کرد؟ دستور این عقبگرد ناقرجام بر اساس کدام منطق و تصمیم عقلانی صادر شده است؟ به نظر می‌رسد ناتوانی دولت‌ها در اجرای درست و دقیق فرسنت و تدبیر قریب‌مدت و مهار ویروس، عدم اطمینان خاطر صاحبان مشاغل، از جبران خسارت آنان از سوی دولت‌ها و عدم تحمل شرایط قرنطینه از سوی مردم در ایجاد این وضعیت نقش داشته‌است. متأسفانه بحران اقتصادی ناشی از تعطیلی کسب و کارها نگاه دولت‌ها در مقابله با این ویروس را تغییر داده است و حالا دیگر از منظر یک بیماری به آن پرداخته نمی‌شود. بلکه پیشگیری از سقوط اقتصادی بر پیشگیری از شیوع بیماری ارجحیت یافته است. این دیدگاه در مقابله و مبارزه با ویروسی که ناگفته‌ها و ناشناخته‌های بسیار دارد خطرناک می‌باشد و این خطر را در اوج‌گیری مجدد همه‌گیری و تلفات انسانی بیماری در جهان بخوبی می‌توان مشاهده کرد و حجم وسیع اطلاع رسانی، آموزش‌ها و آگاهی‌ها در فرهنگ دورگ و ترویج فرهنگ بد رفتاری که جای خالی آنها در پاندمی‌های فاجعه‌بار گذشته از علل مرگ و میرهای گسترده است، نتوانسته آنچنان که باید در کنترل ویروس کرونا تأثیرگذار باشد چرا که به نظر می‌رسد وقتی همه شرایط به قبل از دوران کرونا بازگشته و محدودیت‌ها، رعایت اصول ایمنی و خود مراقبتی به کم‌ترین میزان خود در چند ماه گذشته رسیده است صرف توصیه برای استفاده از ماسک و رعایت فاصله اجتماعی که آن هم از سوی همه افراد جامعه رعایت نمی‌گردد به تنهایی نمی‌تواند در برون رفت از این بحران مؤثر باشد. پرسشی که در اینجا قابل طرح است: پس نقش سازمان بهداشت جهانی به‌عنوان مرجع رسمی و قطعی تصمیم‌گیری در میدان مبارزه با یک همه‌گیری چیست؟ دستورات و قوانین آن تا چه اندازه است و قدرت اجرایی و عدم پایبندی به آنها چه عواقبی برای کشورها دارد؟ مساله‌ای که اغلب کشورها بنا به ملاحظات اقتصادی در دوران کرونا، مرتکب آن شده‌اند. و اگر قرار باشد هرکشوری بنا به مصلحت‌های سیاسی و اقتصادی، تصمیم‌هایی بگیرد که حفظ سلامت و جان مردم در آن کمترین سهم را داشته باشد، پس وجود این سازمان چه کارایی خواهد داشت؟ امروز که تهدید سلامت و امنیت جان آدمی در تهاجم ویروس کرونا، یادآور مسئولیت متقابل در قبال حفظ یکدیگر می‌باشد تکلیف مشترک همه ما مبارزه و مقابله با ویروسی است که تاب و توان نظام بهداشت و سلامت را به چالش کشیده است. آزمونی که موفقیت در آن، جز کارمیدانست منزلت جان انسان نمره و مرتبه‌ای نخواهد داشت. با این رویه‌ای که جهان در پیش گرفته نمی‌توان به مهار ویروس کرونا و همه‌گیری‌های مشابه امیدوار بود. بالا تکلیفی جهان مبتلا به کرونا در این تقابل، پیش از آنکه انسان‌ها را به وضعیت قرمز مبتلا و به کام مرگ کشانده باشد، سر درگمی کرونا را از رفتار ضد و نقیض دنیا با او را رقم زده است.

۳۰ ابلاغ محدودیت‌های کرونایی به ۱۳ استان از جمله تهران

گروه های شغلی دارای محدودیت در ۱۳ استان	
حریص: معاون وزیر بهداشت از اعمال محدودیت های جدید در گروه های ۳ و ۴ شغلی در ۱۳ استان شامل سیستان و بلوچستان، هرمزگان، بوشهر، خوزستان، کرمانشاه، کردستان، آذربایجان غربی و آذربایجان شرقی، فارس، خراسان رضوی، تهران، البرز و کرمان خبر داد	
گروه ۳	
دانشگاه، مدارس و حوزه های علمی	موزه و باغ موزه ها
آموزشگاه های فنی و حرفه ای	تاکت های پذیرایی
رایسراها و سایر آموزشگاه ها	آرایشگاه های زنانه و سالن های زیبایی
کتابخانه ها و مهد های کودک	کافه های پذیرایی مشترک و محل های فروش شهری
استخرهای سر پوشیده	مساجد و محله ها
سینما، تئاتر و مراکز مشابه	برگزاری آزمون های حضوری
گروه ۴	
برگزاری مراسم های اجتماعی و فرهنگی	کافه ها و خانه های چایخانه و مراکز عرضه مواد غذایی
برگزاری مراسم های مذهبی و شبانه ها	باغ وحش و شهر بازی ها
باشگاه های ورزشی و ورزش های برپوشود	مراکز تفریحی آبی و استخرهای سر پوشیده
انجام برگزاری شاعین گروه حساس	باشگاه های ورزشی سالنی و مدارس شبانه روزی

معاون کل وزارت بهداشت، از ابلاغ اعمال محدودیت‌های کرونایی به استانداران ۱۳ استان کشور خبر داد.

ایرج حریرچی، در گفت‌وگو با شبکه خبر، گفت: اقدامات محدودیتی برای مقابله با کرونا به استانداران استان‌های خوزستان، سیستان و بلوچستان، هرمزگان، بوشهر، کردستان، فارس، کرمانشاه، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، خراسان رضوی، کرمان، تهران و البرز ابلاغ شده است. وی افزود: با توجه به احتمالات شیوع بیشتر، برخی اقدامات با دستور رئیس جمهوری اجرایی می‌شود.

حریرچی گفت: عمده مشکلات ما مراسم جشن، ترحیم و دوره‌های ها است و همین باعث شیوع بیشتر کرونا شده است. وی افزود: خوزستان یک سوم بستری‌ها و فوتی‌ها را به خود اختصاص می‌دهد و خواهش ما از مردم رعایت موارد بهداشتی و برخی چرچ گفت: تنها با توصیه نمی‌شود، باید در مواردی اعمال قانون شود.